

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 244/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **DIAGO SF s.r.o.**, Železničná 7, Brezno, IČO 36 037 443, zastúpenej advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, Skuteckého 33, Banská Bystrica, proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 3Sf/24/2023 z 19. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením správneho súdu sp. zn. 3Sf/24/2023 z 19. januára 2024. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 8. augusta 2023 správne súdu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky) z 10. júla 2023. Spolu s podanou žalobou navrhla, aby správny súd priznal žalobe odkladný účinok. Správny súd napadnutým uznesením zamietol návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] tvrdí, že napadnutým uznesením

správny súd zamietol návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku jej správnej žalobe, a to bez toho, aby zohľadnil „*najmä tie dopady a ujmy, ktoré by mohli v dôsledku svojho vzniku zmariť tú ochranu subjektívnych práv, právom chránených záujmov alebo povinností, resp. zákonnosti, ktorú by mohlo poskytnúť rozhodnutie správneho súdu vyhovujúce správnej žalobe.*“. Sťažovateľka argumentuje, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vyhovie jej návrhu na priznanie odkladného účinku jej správnej žalobe.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Konanie pred ústavným súdom upravujú § 32 až § 241 zákona o ústavnom súde, t. j. jeho piata časť. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak (§ 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. To znamená, že ešte pred tým, ako sa ústavný súd môže začať zaoberať materiálnou stránkou veci, je vždy povinný preskúmať formálne (procesné) náležitosti ústavnej sťažnosti. Z toho vyplýva, že iba v prípade, ak ústavná sťažnosť spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne a obsahové náležitosti a predpoklady, môže sa ňou ústavný súd zaoberať aj z hľadiska jej vecnej stránky (I. ÚS 187/2012, III. ÚS 349/2015, I. ÚS 106/2020).

5. Návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná [§ 55 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identity účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

6. Ústavný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľky doručenej ústavnému súdu 8. apríla 2024 na ústavnom súde v tej istej veci prebieha konanie vedené pod sp. zn. Rvp 952/2024, v ktorom sťažovateľka zastúpená tým istým právnym zástupcom namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým istým uznesením správneho súdu, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

7. Vzhľadom na uvedené zistenie, t. j. že ústavný súd v identickej veci sťažovateľky už koná, bolo potrebné odmietnuť aktuálne prerokúvanú ústavnú sťažnosť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde (obdobne napr. II. ÚS 203/2019, II. ÚS 203/2020, IV. ÚS 23/2021, I. ÚS 185/2022) z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu